

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤθελησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαῖδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐηρόκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ~~Ναθαναήλ~~· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν σκῆν ἐιδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἰπὸν σοι· Εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς σκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ᾔψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεπνότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Διευτοργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Τῇ πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε'. ἐν τῷ Ἐσπε-
σινῷ, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ψάλλομεν τὸ
παρὸν

Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φο-
βουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς
πρὸς σε ἐκέκραξα.

Στίχος β'.

Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου.

Τῇ δευτέρῃ Κυριακῇ
τῶν Νηστειῶν.

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιε-
πισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

1 ἁπὸ τοῦ 1349

6 (+ 1362.)

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Ἀγίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκ-
κλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδά-
σκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλο-
νὴ, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος
ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυμα-
τουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχη-
μα, κήρυξ τῆς χάριτος, ἐκέτευε
διαπαντὸς σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον
ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν
συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν
σε, Γρηγόριε Θεορρήμον. Ἀλλ' ὥς
νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παριστάμε-

νος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν,
Πάτερ, ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν·
Χαίρε κήρυξ τῆς Χάριτος.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴς Παύλου.

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· Ὅχι πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς δικκονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσώτερος ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων καληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔγδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐδεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ, καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονταὶ πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ

Ἐν' ἡμῖν ἐργάσας ἡμᾶς 33.
 δευτερεύοντες ἡμῖν
 ἔωσαν με κῶεις δι' ἡμᾶς
 χεῖροισιν ὁδοῦ.

ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυ-
τικός κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐ-
τῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ
καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
Τί οὗτος λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας, εἰμὴ εἰς ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν
ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυ-
τικῷ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι καὶ
ἄρῃ σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῇτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς
γῆς ἁμαρτίας (λέγει τῷ παραλυτικῷ). Σοὶ λέγω, ἐγείραι
καὶ ἄρῃ τὸν κράββατόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν
σου. Καὶ ἡγέρθη εὐθέως καὶ ἄρας τὸν κράββατόν του,
ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δο-
ξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἀπόλυσις.

34

Fis τὸν Ἐσπερὶν
προεμμεν τῆς ἑσπεράης
Μη' αὐτοερίνης (αἱ)

H d d

Τῇ Ἀντιφάσει τῆς ἑσπεράης
καὶ τῆς ἑσπεράης
ἐν τῷ Ἐσπερὶν
ἡ δόξα

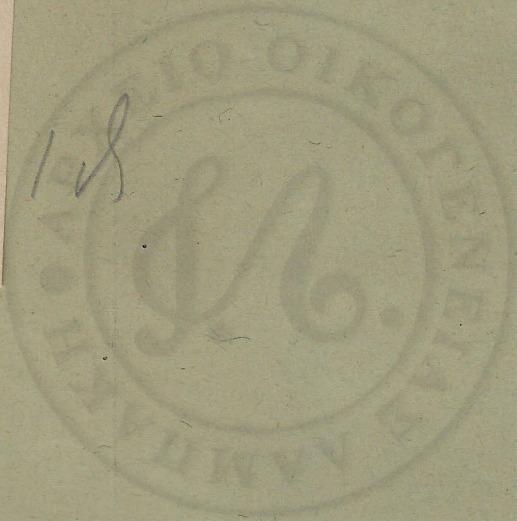
Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν
Νηστειῶν

Ἐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ

Παντὸς ἔργου κοπιαστικοῦ ἡ ἐκτέ-

35

λαις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ
 τῆς δυσκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀνα-
 φαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ
 ἕως τότε καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυ-
 ναμίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώ-
 τερον τὸ λοιπὸν τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν
 καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν, θεία χάριτι, εἰς
 αὐτὸ τὸ μέσον σχεδὸν τοῦ τῆς νηστείας
 δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περι-
 κύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ δυσκολία ἡϋ-
 ξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἁγία ἡμῶν μήτηρ,
 ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προβάλλει
 σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κρα-
 ταϊότατον, τὸν πανάγιον Σταυρόν, τὴν
 χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν
 δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ
 τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα ἵνα, εὐ-
 λαβῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι λάβωμεν
 χάριν καὶ δύναμιν, πρὸς τελείωσιν τοῦ
 θεοῦ τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἐπειδὴ θύει χάριτι ὑδαταρίων
 ἐν τῷ μίον χρόνῳ τοῦ δρόμου τῆς
 νηστείας, ἡ ἁγία μήτηρ Κυριακή

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ, ἤχ. α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἤχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυ-
λάττει τὴν πύλην τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ
γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ
ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ
κέντρον, καὶ ἔδου τὸ νίκος ἐλή-
λαται. Ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου,
βοῶν τοῖς ἐν ἔδῃ· Εἰσάγεσθε πά-
λιν εἰς τὸν Παράδεισον.

37
/

Ἀντὶ τῶν τρισαγίου ψάλλεται:

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦ-
μεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου
Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξά-
ζομεν.

Ἀπόδοτος.

Σφοδρὸν, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ ἐυλόγησον ἡν κληρο-
νομίαν σου.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοῦς
οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς
ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον
συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ
κατὰ πάντα, καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσ-
ερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος,
ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον
βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό-
μενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν,
ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν,
μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις,
ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην
ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμ-
βάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν
ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς
αὐτόν· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· Σὺ ἱσθεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔσται ἐμοὶ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σῶσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνοθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοχλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνοθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν Προκείμενον Ἐσυναγ. (23)

Τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν
Νηστειῶν.

Ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου
39

Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγρα-
φέως τῆς Κλίμακος

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἡχ. πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου βραταῖς,
τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργη-
σας· καὶ ταῖς ἐκ βάθους στεναγ-
μοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐ-
καρποφόρησας καὶ γέγονας φω-
στήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς
θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν
ᾧ σιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος α'.

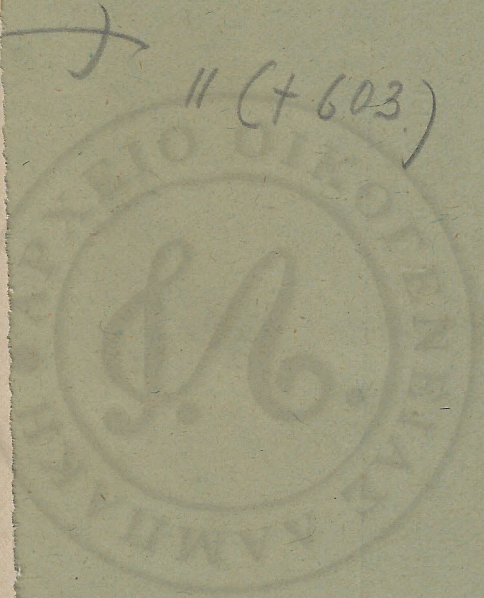
Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς
βίβλου προσφέρων, διδάγματα
σοφείας, καθηδύνεις καρδίας, τῶν

οὐρανίων

11 (+ 603)

40

4 V V E 3 H

41

— 611 —

τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόν-
των, μακάριε. Κλίμαξ γάρ ἐστι,
ψυχᾶς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐ-
ράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν,
τῶν πίστει τιμώντων σε.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴς Παύλου.

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμῶσαι, ὁμοσε καθ' ἑαυτοῦ λέγων· Ἡ μὲν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθύνῃ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνῶνσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. Ἐνθ' περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὥς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλὴ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσπρυομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπατάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγελίον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ἡγεῖνα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλλalon· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίβει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὁ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ἡμᾶς ἔσονται; ἕως πότε ἀνέξομαι ἡμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἡγεῖνα αὐτόν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

42
F κώειας ἰσχύος τῷ δαίμονι
ἀφρίζετε τῷ κυρίῳ
δεν.

Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό· Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω· Ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὥστε νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ᾔθελεν ἵνα τις γινῇ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Καὶ ἐπαρξάν· λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

ΣΡ Η

Ἔς τὸν Ἑσπερινὸν Πεντηκόμενον Μετ' αὐτοῦ τρεῖς (σλ)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' Ἑβδομάδος.

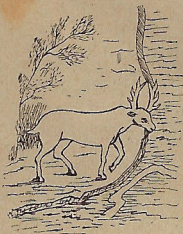
ὑφάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Με-
γάλου Κανόνας.

Λειτουργικὴ

44

(τεῦχον 384 - 407)

ραγῶν.

— 612 —

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν
Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὕμνον.

45

ὁ τὴν ἱερωτάτην Διοκλῆαν

εἰς τὴν Ἀκαθίστον Ὕμνον τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(~~τὸν 417 - 431~~)

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΜΗΡ

ΘΟΥ

Η

Ε

Λ

Π

Ι

Σ

Π

Α

Ν

Τ

Ω

Ν

ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

σμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι
τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκα-
τακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράν-
των Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς
ἵασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ
παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας
καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν
καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογη-
μένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις
εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας
σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς
ἀγνεύας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλα-
γεῖς ἐβόα σοι, Θεοτόκε· Ποῖόν σοι
ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάζιον;
τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξί-
σταμαι· δι' ὃ ὡς προσετάγην
βοῶ σοι. Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Avd'igst de vrom' en godv'igste
 Heerzant, En' wijde de reus waart' u'd'ge
 met' in ~~in~~ eenreder in' w'ze' zand
 edel' u'd'ge' w'ken b'ed'z'om' d'ingon'om
 in' v'ot'p'ogen' d'p'om'om.

τῶν βασιλέων ἐν τῇ βασιλείᾳ
 ἐκείνῃ, οὗτος δὲ καὶ οὗτος
 ἐκείνῃ τοιαύτην ἐκείνην
 ἡμεῖς μὲν 36 ἔτη ἐν Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ

ἡμεῖς ἐν ἑκείνῃ τῇ βασιλείᾳ
 ἐν Ἀρχιεπίσκοπῳ.

Εὐνοφώσας τὸν Κρόνον πατὴρ τὸν Ζεῦσιν 1.

1. Κατὰ τὸν ἑρμῆν οἱ Ἀναδίες ἔχουσιν Ἀνδρας τοὺς
~~ἀνδρας τῶν ἀνδρῶν~~ ~~ἐκ τῶν ἀνδρῶν~~ τοὺς πατέρας τοὺς
 πατρὶς Ἀνδρας. πατὴρ τὸν ἀνδρῶν πατὴρ
 τοὺς Χρυσόκοιτους, πατὴρ τὸν Τεσσαρον, Κίερος Ζεῦσιν π.
 ὁ δὲ τὸν αὐτὸν πατέρα τὸν Ἄνδρα τοὺς ἡ
 ἀνδρῶν πατὴρ τὸν ἑρμῆν καὶ τὸν
 Ζεῦσιν δὲ τὸν ἀνδρῶν καὶ τὸν Ἀνδρῶν.

Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ
τῶν Νηστειῶν.

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁ-
σίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυ-
πτίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου.

Καὶ τῆς Ἀρίας, ἡχος πλ δ'.

Ἐν σοὶ, Μῆτερ, ἀκριβῶς διε-
σώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα
γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας
τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδί-

δασκεῖ, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός,
παρέργεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ
ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλε-
ται, ὅσῃα Μαρία, τὸ πνεῦμά σου.

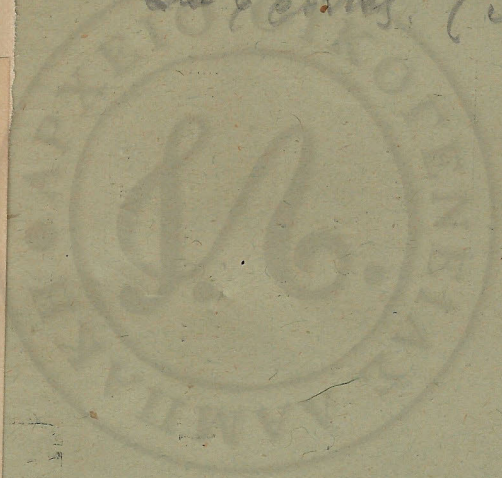
Κοντάκιον, ἡχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυ-
γοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ
αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν, ἐν-
δοξε, προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου
τὴν πανάμωμον, καὶ ἁγίαν Μη-
τέρα, πρέσβυν συμπαθέστατον,
προσενέγκασα· ὅθεν, καὶ τῶν
πταισμάτων εὖρες ἀποχὴν, καὶ
σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

498

Ἐν τῇ ταύτῃ τῇ δαυμάτῃ
βίῳ ἀνέγραψεν ὁ ἱερογράφος
Εὐαγγέλιον. (Ἀπορ. 1)

Ἀπόστολος.

Εὔξαθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων, ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια αἰωνίαν λύτρωσιν ἐδράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως, βαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαρίζει

50.

τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῖν
Θεῷ ζῶντι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς
δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ
μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοὺ ἀναθίσκομεν εἰς
Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῶσι καὶ τοῖς Γραμματεῶσι, καὶ κατα-
κρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσι· καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐ-
τόν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύον-
ται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου,
λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἔαν αἰτήσωμεν
ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλτε ποιῆσαί
με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἓκ δε-
ξιῶν σου καὶ εἰς ἓξ ἐδωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ
δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί
αἰτεῖσθε· δύνασθε πιστὴν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ
τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πῖσθε, καὶ τὸ βάπτι-
σμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι
ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐδωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν
δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα
ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς.
Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυ-
ριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζου-
σιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς

59.

52
1

ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων
δοῦλος. Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὕτως ἦλθε διακονη-
θῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύ-
τρον ἀντὶ πολλῶν.

Καὶ ἐφεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

FH

Τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν Εὐαγγέλιον
Ἰωάννη (ση.)